

BÚC CHÂN DUNG

Truyện dài
của NGUYỄN ÁI LỘ

— 90 —

13

Tôi sao lại gầy like nhau.

Mong rằng mìn cứt trả lời:

Chuyện không có gì quan trọng, chỉ

bà không bằng hằng năm mà thôi.

Phương nói:

Không quan trọng mà sẽ thành quan trọng.

Hoa không quay quanh bà, rồi hỏi Phương:

— Bà đâu?

Phương đáp:

— Bà đi làm, còn bà có việc.

Ngày nay bà đâu?

Mấy hôm nay bà chỉ bận làm việc.

Còn bà ngày đây đang hằng tú lú.

Hoàng cát và ly lèo gác rỗi chạy

sang nó:

— Góp chí sáu, sáu gí mì kí quá. Mọi

việc vui vui chả.

Phương vui trèo lời:

— Cõng gõi xong, Mết quá.

Lúc ấy Tuân trả về. Thấy Hoàng

Tuân nãy đang nằm chờ như thường lệ,

chỗ không nồng nặc chuyện chẳng

với Minh. Hoàng cũng chẳng muộn nói chuyện

buada riêng của mình cho cậu em trai biết.

Hoàng Tuân :

— Cậu và đây đây chứ?

Tuân kêu gõi, trả lời thật vui vẻ:

— Em ván đi học, Côn Minh hồi

Hoàng lạnh phat nói:

— Anh ván thê.

Phương đứng dậy bảo Hoàng:

— Chị phải đi có công việc.

Hàng bốn giờ nữa:

— Sao anh Tao không đến đâu?

Phương đáp thật nhanh:

— Anh ấy bận ở dâng hàng.

Khi Phương nói xong, Hoang cái tiếng nói:

— Tình anh Minh nhé con nít.

Tuân nãy thẳng vào mặt người chị

tâm hiếu ý nghĩa của nít. Ching nói:

— Chị bảo sao. Minh là con nít.

Hoa trả lời:

— Chị có nít xéi như thế. Không hiểu

với em! Minh dù xéi thế nào?

Tuân chán ngán nói với chép ghênhem

trung đapse:

— Minh đang hoảng hồn. Đôi khi anh ấy

hay nghe xem, nhưng là người có bản lĩnh tôi.

Hoang minh cười nói:

— Nhajar xéi em có phần dâng. Nhưng

hồi nãy anh có gõi có mày mò, đặc doan

lãm:

— Tôi sao chí lại nêu câu hỏi ấy.

Hoang đáp:

— Tôi vẫn chưa chưa hiểu nít.

Tuân nãy ngồi, bà nói:

— Đó là một chuyện là dâng với em.

Hoang im lặng:

— Minh có những ưu điểm và

khuyết điểm. Em không muộn bùi chòi

và anh em, nhưng con người em cũng có

nhiều khuyết điểm. Hoang có cảm tưởng như đang

nghe một bài học.

Nang, bà chép ghênhem:

— Nhajar chép Tuân và hàn được phần nào tám

tu vien cua nha.

Hoang như nói một mình:

— Chị vẫn chưa hiểu rõ Minh bằng em.

(Còn nữa)

NGƯỜI VƯỢT NGỤC

— 11 — • của SƠN NAM

14

Nghĩ vậy, Hai Nghi đánh thô thát:

— Tôi còn người bà nứa, cho anh bạn

của tôi dieu chép.

— Sao nay giờ không nói cho tôi biết.

— Anh bạn của tôi hoi khác, co tinh

nhất gan.

Có bà bạn với tôi, rồi thi tho hành

nhất sinh hinh. Mọi chép người họ, cũng

nhưng bà họ, sau giu gao luu y do ro luu

thien, tuong cua, sanh tu, bat ly chép.

Đây, rồi rồi, bà hoi anh em, coi bà

bau hau khac nua ro do.

Cong ba, nhung anh em, coi ba

